Waerachtich ende ghenoechlijck discours/ van D. D. Nicolaum Mulerium, van Brugghe/ Doctor inde Medicynen/ van wegen der stadt Groeningen eñ de omme-landen:

Hoe dat wy door Godes ghenade/ aen de Nederlandtsche Vrede-handel zijn ghecomen.

Int Iaer ons Heeren, 1608.

Waerachtich ende genoechlick discours/ van D.D. Nicolaum Mulerium, van Brugghe / Doctor inde Medicynen/ van weghen der stadt Groeningen ende de Omme-landen: Hoe dat wy door Godes genade/ aen de Nederlandtsche Vrede-handel zijn ghecomen.

TEn is niet langē geleden dat S. Peter worde op S. Marcus seer verstoort/ eñ gaf hem een dapper oorslach met zijn oude Sweert: maer dewijle S. Marcus dien slach met zijn Euangelie-boeck af kaetste / also dat het hem weynich beseerde/ so worde S. Peter noch veel heftiger eñ ontboot stracx zijnen broeder S. Jacob de groote/ die niet en suymde/ maer quam datelijck aen loopen met een dicke staf in zijne handt als een knodse/ ende was gheharnast van bouen tot beneden toe/ met fraye ende schoone schulpen/ behaluen zijn eene schouder / die half ontbloot was / door dien hy onlangs etlijcke van zijn beste schulpen met schaken heeft verloren/ daer hy groote rouw om draecht.

So was S. Peter om zijn broeders comste seer blijde ende creech moet: daerom trock hy zijn beyde Sweerden van Leer/ ende liet den Marcus weten/ hy moest placebo singhen sonder langher te beyden/ of het was om zijn beyde ooren gedaen/ dan souden de Choor-clercken met hem gecken / ende Malcus heeten. Neen/ sprack S. Jacob/ wy en laten hem daer mede niet vry S. Piet. Macta & comede, ende liet zijn knodse siē. Want zijn hope was dat S. Peter soude S. Marcus naem wt dē Almanach royen/ eñ stellen S. Jacob inde plaetse/ soo creech hy twee heylige dagen int jaer. Maer ten is niet goet sonder den Weert te reecknen: Want doe sy meenden dat sy met haer saecken fier ginghen/ soo heefter een groote Haen seer yselijck gheeraept/ waer door sy so ontstelt wordē/ dat S. Peter zijn beyde Sweerden

 liet

liet vallen/ eñ worde weemoedich/ denckende of hy zijnen Heere noch eenmael hadde versaert. S. Jacob desgelijcx beefde/ ende sach rontom heer na zijn schulpen/ eñ hadde hy niet toeghesien hem souden 9 ofte 10 schulpen te gelijck ontvallen zijn/ dan soude zijn eene schouder gants bloot gestaen hebben; Eñ stracx daer op quam hem die tydinghe hoe dat de Zeehanen / die hem zijn mooye schulpen ontschaect hebben/ haer ghereet maecten om noch een cans tegen hem te wagen. Och S. P. (sprack hy) hoe seer ben ick becommert voor mijn goude schulpen/ daer mede ick de beste mirakelen can doen: want men seyt dat sy nu wat meer willẽ bedrijuẽ als Indiaensche neuten craken: daer beneuẽ vreese ic grootelicx/ so die groote Haen noch eens quam te crapen/dat ic veel schulpen/ die alreets los hanghen/verliesen sal. Ende wie weet wat die ander int noorden noch int sin heeft/ al is het schoon dat hy hem stille hout/ eñ neemt zijn ghemack met zijne Ingelen / men weet nochtans dat hy de Zeehanen goetgunstich is.

Ick mercke wel/ seyde S. Peter/ dat Samsons macht ons niet encan helpen/ die hoop is te groot: maer Samson heeft eertijts zijn leet met vossen gewroken/ die droegen tvuyr in haren swants: so laet ons nu Vrede maeckẽ (eer de Haen noch meer crape) ick met S. Marcus/ ende ghy met dẽ anderen / al souden wy haer voor ditmael al haren wil toegheven/ het schip moet op een ander boech seylen/ men moetse van malcanderen scheyden. Waerentusschen om dat dijne reyse niet heel vergeefs sal zijn; siet/ over dat geberchte leyt een schoon dal ende valeye die schencke ick dy/ eñ so de Vrien eñ Beeren dy mochten verhinderen/soo helpt eerst dijne swagher Philibert om de sleutel vant wout te winnen / die hem eñ my so lange heeft gheplaecht. Fiatur, Fiatur antwoorde S. Jacob/ ick hebbe tverstant al wech.

Korts daer naer hoordemen eenen groben stamelde stemme sprekende opt Gergoens.

Al	op	al	ope	kes	tu	ton
al	ec	al	ec	xy	ona.	